

jøministerens tid i forhold til det her med klappning, så kan man sige, at det, der jo rent faktisk står i loven, er, at kommunalbestyrelsen meddeler tilladelse til og fører tilsyn med dumping af optaget havbundsmateriale inden for søterritoriet. Uden for søterritoriet meddeler miljøministeren tilladelse bom-bom-bom, det går jeg ikke ud fra at Det Radikale Venstre kan have noget imod.

Så står der i næste stykke, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om afgrænsning i havet af den enkelte kommunes kompetence, fordi man skal finde ud af, hvilken kommune der har hvilken kompetence i forhold til hvilket stykke hav. Det er ikke så frygtelig indviklet.

Jeg vil sige det samme omkring Tøndermarsken. Selv i forbindelse med et parti, der kalder sig statsbærende som Socialdemokratiet, må jeg altså alligevel sige, at hr. Torben Hansens centralisme næsten overgår selv ens mere sådan fantasifulde forestilling om, hvad Socialdemokratiet går ind for, fordi det, der rent faktisk står her i lovforslaget, er hvad om Tøndermarsken? Ja, det er, at bestemmelserne indebærer, at Sønderjyllands Amtsråds beføjelser efter loven som følge af kommunalreformen overføres til vedkommende kommunalbestyrelse. Hvad er de beføjelser? Disse beføjelser er f.eks. at godkende udsende, støj og beliggenhed af landbrugsmæssigt nødvendige bygninger inden for lovens geografiske område og bla bla bla.

Altså, ja, for min skyld kan vi da godt lægge det i staten, men jeg tror, de fleste kan se, at det da ikke giver nogen mening. Det giver da ikke nogen mening, at der kommer en eller anden inspektør fra et eller andet statsligt kontor ud og kigger på de her bygninger i Tøndermarsken. Altså jeg synes, vi har hørt meget mistænkeliggørelse fra Socialdemokratiet i dag i forhold til, hvad man kommunalt, ude hvor folk lever deres liv, kan overkomme. Men det her må jeg sige, at jeg er fuldstændig tryk ved at lægge ude decentralt.

I øvrigt vil jeg sige om lovforslaget her, at det jo så samler de resterende ændringer som følge af kommunalreformen. Det er derfor, det så hedder samleloven. Der kan man sige, at aftalen om strukturreformen fastlægger den ændrede opgavefordeling, for så vidt angår vandløbsloven. Efter loven bliver der fremover kun én vandløbsmyndighed, nemlig kommunerne, som også overtager de offentlige pumpelag.

Så er der det her eksempel, der bliver brugt igen og igen, med Gudenåen, og lad os da bare

tage det en gang til: Som sagt vil der efter kommunalreformen kun være én vandløbsmyndighed: kommunen. Uanset om sagen drejer sig om vandløb, sø- eller åbeskyttelseslinjer eller om f.eks. beskyttede heder, moser, enge, ja, så skal man som borger fremover have sin sag behandlet i kommunen.

Kl. 19.20

Den overordnede vandplanlægning og Natura 2000-planlægningen, også for Gudenåen, bliver statens ansvar. Hvor ansvaret i dag er spredt på de tre Gudenåamter, er der altså her en forenkling. Fremover bliver det statens ansvar.

Ansvaret for administrationen af vandløbsloven og naturbeskyttelseslovens bestemmelser om beskyttede naturtyper og om sø- og åbeskyttelseslinjer lægges i de kommuner, som Gudenåen løber igennem efter kommunalreformen. Det vil naturligvis kræve et samarbejde mellem kommunerne, men det kendes som tidligere nævnt mange gange, det kendes også i dag, hvor de tre Gudenåamter og Gudenåkommunerne har et nært samarbejde i det, der hedder Gudenåkomiteen.

Så jeg kan ikke se, at det eksempel er så godt, som oppositionen må synes, siden de rejser med det igen og igen. Der bliver koordineret i dag i forhold til Gudenåen. Der skal koordineres i fremtiden i forhold til Gudenåen.

I de øvrige love i samlelovforslaget flyttes kompetencen efter principperne i strukturreformen, så de konkrete myndighedsopgaver og de borgerrettede opgaver samles i kommunerne. Og opgaveplaceringen skal også ses i sammenhæng med placeringen af opgaverne efter naturbeskyttelsesloven og vandløbsloven, for her er der jo en indbyrdes sammenhæng. Nogle af de mennesker, der skal tage sig af noget af det, vi taler om her, ude i kommunerne, er også nogle af dem, der beskæftiger sig med opgaver inden for naturbeskyttelsesloven og vandløbsloven, og derfor kan det være logisk, at de følges ad.

Endelig skal jeg ikke sige mere om klappning. Jeg kan se, at hr. Martin Lidegaard allerede har markeret, så det kan jo være, at den føljeton fortsætter dér.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller): Tak til ministeren. Jeg lagde mærke til, at ministeren brugte udtrykket bla bla bla. Jeg er ikke rigtig klar over, om det er et parlamentarisk udtryk, men da det jo var en beskrivelse af en del af ministerens eget lovforslag, lod jeg det passere.